

Skjøtselsplan for Sør-Gjæslingan: Heimværet, slåttemark 1, Vikna kommune, Nord-Trøndelag fylke.



Foto: P. Vesterbukt/Bioforsk

FIRMANAVN OG ÅRSTALL: Bioforsk Midt-Norge. 2013

PLAN/PROSJEKTANSVARLIG: Per Vesterbukt

OPPDRAGSGIVER: Vikna kommune og Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen

LITTERATURREFERANSE (for skjøtselsplanen): Vesterbukt, P. 2013. Skjøtselsplan for Sør-Gjæslingan: Heimværet, slåttemark 1, Vikna kommune, Nord-Trøndelag fylke

Innhold

Innhold.....	3
1. Innledning.....	4
Slåttemarksutforminger Midt-Norge	4
Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker	5
2. Lokalitet: Heimværet, slåttemark 1	7
Kilder	11
Ortofoto/kart.....	12
Bilder.....	13
Artsliste.....	16

1. Innledning

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauvring er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truede beitemarksoppper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest arts mangfold per m² og også de største bestandene av flere truede engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige "levende genbanker". I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truede naturtyper.

Slåttemarksutforminger Midt-Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Midt-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Midt-Norge finnes utforminger av dunhavreeng på kysten med arter som blåstarr, vill-lin, ormetunge og marianøkleblom. Artsrike slåttemarker med bl.a. marinøkkel og rødflangre er registrert på Allmenningsværet i Roan, Sør-Trøndelag. Eksempel på artsrik dunhavreeng er registrert også i Oppdal kommune på Åmotsdalen gård og på Halsen. Også Kleivgardene-Sliper-Detli i Oppdal har meget artsrik slåttemark med kalk- og varmekrevende arter. I Lierne i Nord-Trøndelag på Kvelia finnes boreale slåttemarker (flekkgriisøreeng) med lang kontinuitet, som fortsatt er i god hevd. Og på Storlia i Leksvik kommune finnes hevdede enger av ulike typer som frisk fattigeng, frisk til tørr middels baserik eng og vekselfuktig, baserik eng, med vill-lin, nattfiol, storblåfjær, bakkesøte, vårmarihand, bergskrinneblom, våskrinneblom og stortveblad. Velhevd skogstorkenebbballblomslåttemarker finnes i Sølendet naturreservat, i Røros kommune, Sør-Trøndelag.

Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker

Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsforma, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/ev.hesjes før det fjernes. Bakketørkinga viktig for at frøa til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut "godbitene" slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarihand er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteareal er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertids.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltaka er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteenger som ikke har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstre må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egne steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødige oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil elles fort føre til ny dominans av uønska rask- og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær, brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskot, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt band rundt treet nedanfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre sommere må de døde trea fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjødurt eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljà eller krattrydder. Ev. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregna med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet sitt. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DN's hjemmesider:
<http://www.dirnat.no/content/1916/>

2. Lokalitet: Heimværet, slåttemark 1

SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)

*Navn på lokaliteten: Sør-Gjæslingan: Heimværet, slåttemark 1		*Kommune: Vikna	*Områdenr:
ID i Naturbase:	*Registrert i felt av: Per Vesterbukt, Line Johansen		*Dato: 12.08.2013
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige): Nord-Trøndelag fylkeskommune. 2004. Forvaltnings- og skjøtselsplan for Sør-Gjæslingan.			Skjøtselsavtale: Inngått år: Utløper år:
*Hovednaturtype: Slåttemark 100%		Utforminger: D0110 Baserik eng 100%	
Tilleggsnaturtyper: Ingen			
*Verdi (A, B, C): B	Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.) Bilder tatt under befaring 12.08.2013.		

Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11)

Stedkvalitet		Tilstand/Hevd		Bruk (nå):		Vegetasjonstyper:
< 20 m	X	God		Slått	Torvtekt	G10 - Hestehavre-eng.
20 - 50 m		Svak		Beite	Brenning	
50-100 m		Ingen	X	Pløying	Park/hagestell	
> 100 m		Gjengrodd		Gjødsling		
		Dårlig		Lauving		

*OMRÅDEBESKRIVELSE (For Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

INNLEDNING

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av Bioforsk Midt-Norge v/Per Vesterbukt. Dette er i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Vikna kommune (grunneier) og Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Det ble tatt befaring i felt 12.8.2013, utført av Per Vesterbukt og Line Johansen.

BELIGGENHET OG NATURGRUNNLAG:

Lokaliteten ligger på øya Heimværet ved Sør-Gjæslingan, Vikna kommune. Sør-Gjæslingan er et fraflyttet fiskevær som nå er et fredet kulturmiljø med turistnæring. Området omfatter en samling av ca. 80 øyer, holmer og skjær og ligger ytterst i Folda.

Heimværet er den største av øyene i Sør-Gjæslingan. Øya er også den høyeste med 38 moh. Beliggenheten ytterst i Folda gjør vegetasjonen utsatt for både vindslitasje og saltpåvirkning. Slåttemarka er veldrenert, noe baserik mark med tynt jorddekke på berg, noe tørkeutsatt. Forholdsvis flatt. Den grenser i sør og vest ned mot strandberg og sjøen. I nordøst med tilgrensing mot kystlynghei, og mot enkelte hus som inngår i bebyggelsen på Heimværet.

Berggrunnen består av migmatittgneis med granittisk til granodiorittisk sammensetning, bare delvis med øyetekstur, stedvis bandet, med band av diorittisk eller amfibolittisk sammensetning.

NATURTYPER, UTFORMINGER OG VEGETASJONSTYPER:

Naturtypen er D01 slåttemark, med utforming D0110 Baserik eng. Vegetasjonstypen er G10 - Hestehavre-eng.

ARTSMANGFOLD:

En kunne kanskje forvente å finne naturtypen strandeng på den aktuelle lokaliteten, grunnet beliggenheten ned mot sjøen. Springfloa når ikke opp i enga, men saltpåvirkningen kan likevel være betydelig som følge av sjøsprøyt. Det ble imidlertid ikke registrert større utbredelse av salttolerante arter og engarealet innehar i stedet slåttefaviserte arter (eks. dunhavre, rødkløver, gulaks), slik at naturtypen derfor utgjør slåttemark.

Feltsjikt relativt høyt og frodig (20-100 cm) med både høyvokste og lave urter, flekkvis glisne åpne partier samt noe nakent berg. Svakt/middels rik flora der mengdearter består av engkvein, geitsvingel, hundekjeks og hestehavre. Andre mengdearter med noe mindre utbredelse er stornesle, småengkall, gulaks og rød jonsokblom. Det ble også registrert bl.a. fuglevikke, dunhavre, småsyre, vanlig vendelrot, tiriltunge, kjerteløyentrøst, stemorsblomst, rødsvingel, engfrytle og rødkløver. Totalt ble det påvist 17 naturengarter (Som definert i Skjøselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker). Ingen rødlistearter registrert. Hageplanten fagerfredløs ble registrert i enga. Den er i Norge registrert som svartelistet art med høy risiko (Gederaas *et.al.* 2012).

Den rike forekomsten med hestehavre (mengdeart) og dunhavre tilsier tørkeutsatt og noe baserik mark, og vegetasjonstypen kan nok best plasseres inn under G10 - Hestehavre-eng. Et smalt lavere sig med mer næringsrikt og frodigere feltsjikt går gjennom enga.

BRUK, TILSTAND OG PÅVIRKNING:

Tidligere slåttemark som nok også ble beitet. Brakklagt og kun sporadisk slått de senere år, noe som synliggjøres gjennom flekkvis tett utbredelse med stornesle og hundekjeks. Ikke utsatt for gjengroing. Lite gjødselpåvirket, noe også tilstedeværelsen av dunhavre indikerer.

FREMMEDE ARTER:

Fagerfredløs

KULTURMINNER:

Fiskeværet Sør-Gjæslingan er et fredet kulturmiljø.

SKJØTSEL OG HENSYN:

Det bør gjenoppstartes skjøtsel i form av slått. Det anbefales at enga slås med lett redskap én gang i året på sensommeren, etter ca. 15. juli. Graset bakketørkes, rakes, vendes, evt. hesjes før det fjernes, dette for å opprettholde frømodning og frøspredning blant engartene på slåttemarka. Hvis graset fra slåtten kastes bør det ikke deponeres i kantsoner på enga, da dette gir en gjødslingseffekt fra gras under nedbryting. Slåttemarka som helhet er forholdsvis flat men har småkupert og steinete mark, utgjør derfor middels tungdrevet areal.

Vedrørende restaureringstiltak så ligger enga i et åpent landskap med tilgrensende hageplen og lynghei, og det er i dag ikke kratt/kantskog eller gjengroingsskog som grenser inntil enga. Ved evt. oppslag av kratt, busker eller trær i kantsonene bør disse hugges ut og fjernes.

For å unngå skader på undervegetasjonen anbefales evt. rydding på frossen mark. Dette gjelder særlig med tanke på kjøreskader ved bruk av traktor eller andre tunge landbruksmaskiner. Mindre busker og oppslag kan også fjernes på sommeren når det er tørt og mye av biomasse er samlet i bladene. Ved evt. oppkomme av fremmede treslag bør disse fjernes. Ved hogst er det viktig at ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samlet, og helst fraktet ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil kunne favorisere hurtigvoksende og konkurransesterke arter som er uønsket i vegetasjonen.

Hageplanten fagerfredløs er etablert i enga. Arten har god spredningsevne og er i Norge registrert som svartelistet art med høy risiko (Gederaas *et.al.* 2012). Planten vil kunne utgjøre en trussel for slåttemarka og bør derfor fjernes fra slåttemarka for å forhindre videre ekspansjon. Den har i tillegg til frøspredning en sterk klonal vekst, som bidrar til tuedannelser og klumpvis utbredelse. Slike tuer bør i størst mulig grad røskes opp fra jorda, der en prøver å få med mest mulig av røttene. Alternativt kan en bruke spade. Det er også viktig at enga slås for planten setter frø. Her må en overvåke tilstedeværelsen av fagerfredløs og vurdere andre tiltak hvis arten skulle øke utbredelsen i enga.

DEL AV HELHETLIG LANDSKAP:

Ja. Sør-Gjæslingan er i dag et fredet kulturmiljø. I dette inngår også kulturlandskapet på øyene, og slåttemarka på Heimværet utgjør en sentral og viktig del av et helhetlig kulturlandskap med slåttemark, beitemark og kystlynghei i fiskeværet.

VERDIBEGRUNNELSE:

Slåttemark med svak/middels rik vegetasjon, lite gjødselpåvirket. Lengre periode med brakklegging, men har fremdeles overvekt av slåttemarks-struktur i enga. Del av tradisjonelt kulturlandskap som også inneholder kulturminner som er viktige for biomangfoldet. Svak verdi. Må startes skjøtsel i form av slått for å opprettholde verdien.

SKJØTSELSPLAN

Dato skjøtelsesplan: 25.10.2013	Utformet av: Per Vesterbukt		Firma: Bioforsk Midt-Norge	
UTM Nord: 7180624 Øst: 584594	Gnr/bnr. 46/1	Areal (nåværende): 2.3 daa.	Areal etter evt. restaurering: 2.3 daa.	Del av verneområde? Ja

MÅL:**Hovedmål for lokaliteten:**

Området er fra tidligere brakklagt og middels artsrikt med verdi B. Målet er å gjeninnføre og opprettholde årlig skjøtsel i form av tradisjonell slått for å opprettholde slåttemarkstrukturen og artsinnholdet for lokaliteten.

Konkrete delmål:

Starte restaurering i form av årlig skjøtsel

Opprettholde årlig skjøtsel.

Opprettholde eller øke artsdiversiteten i slåttemarka, med de karakteristiske slåttemarkindikatorerne som inngår.

Opprettholde eller øke verdistatusen av slåttemarka

Ev. spesifikke mål for delområde(r):**Tilstandsmål arter:**

Opprettholde eller øke artsdiversiteten i slåttemarka

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing:

Holde kantsoner lysåpne.

Fortløpende fjerne oppslag av trær/busker i kantsonene.

Fjerne fagerfredløs fra slåttemarka

AKTUELLE TILTAK:	Prioritering (år)	Ant daa og kostnad/daa	Kontroll: (Dato)
Enga slås med lett redskap (tohjuling eller ljà) en gang hvert år, ikke før etter ca. 15 juli. Graset bakketørkes 3-4 dager, rakes, vendes, evt. hesjes og fraktes bort.	Hvert år	2.3 daa 7 t/daa	Sept., hvert år
Slåttemarka skal ikke gjødsles, sprøytes, sås eller jordbearbeides.			
Graset bør ikke deponeres i kantsoner på enga, da dette gir en gjødslingseffekt fra gras under nedbryting.			
Arealet kategoriseres som middels tungdrevet. Slåttemarka har noe småkupert og steinete partier. Hvis gras må deponeres bør det skje nedenfor slåttemarka og ikke i sidene.			
Hvis aktuelt: lettere beiting fra husdyr kan benyttes vår og høst, men beitetrykket bør ikke være for høyt.			
Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle: Ryde evt. oppslag av trær/busker i kantsonene for å opprettholde solinnstrålingen. Kan tilpasses kapasiteten for grunneier.	Ved behov	20 t/daa	Sept., hvert år
Evt. kjøring med tyngre landbruksmaskiner i forbindelse med rydding bør skje på frossen mark.			
Røske/spa opp tuer med fagerfredløs. Bør utføres tidlig vår eller senhøstes.			
Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle: Overvåke utbredelsen til fagerfredløs.			
UTSTYRSBEHOV: Tohjuls slåmaskin evt. ljà for slått, river for vending og fjerning av gras, ATV for bortkjøring. Ved evt. hesjing; påler og stålstreng.			
OPPFØLGING: Skjøtselsplanen skal evalueres innen 5 år: 2019			
Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Ny artsregistrering bør utføres i 2019.			
Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
Skjøtselsavtale parter: Vikna kommune og Fylkesmannen i Nord-Trøndelag			
ANSVAR: Vikna kommune.			

Kilder

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen. 2013. Pers. med.

Direktoratet for naturforvaltning. 2001. Naturbase dokumentasjon, biologisk mangfold.

Direktoratet for naturforvaltning. 2009. Handlingsplan for slåttemark.

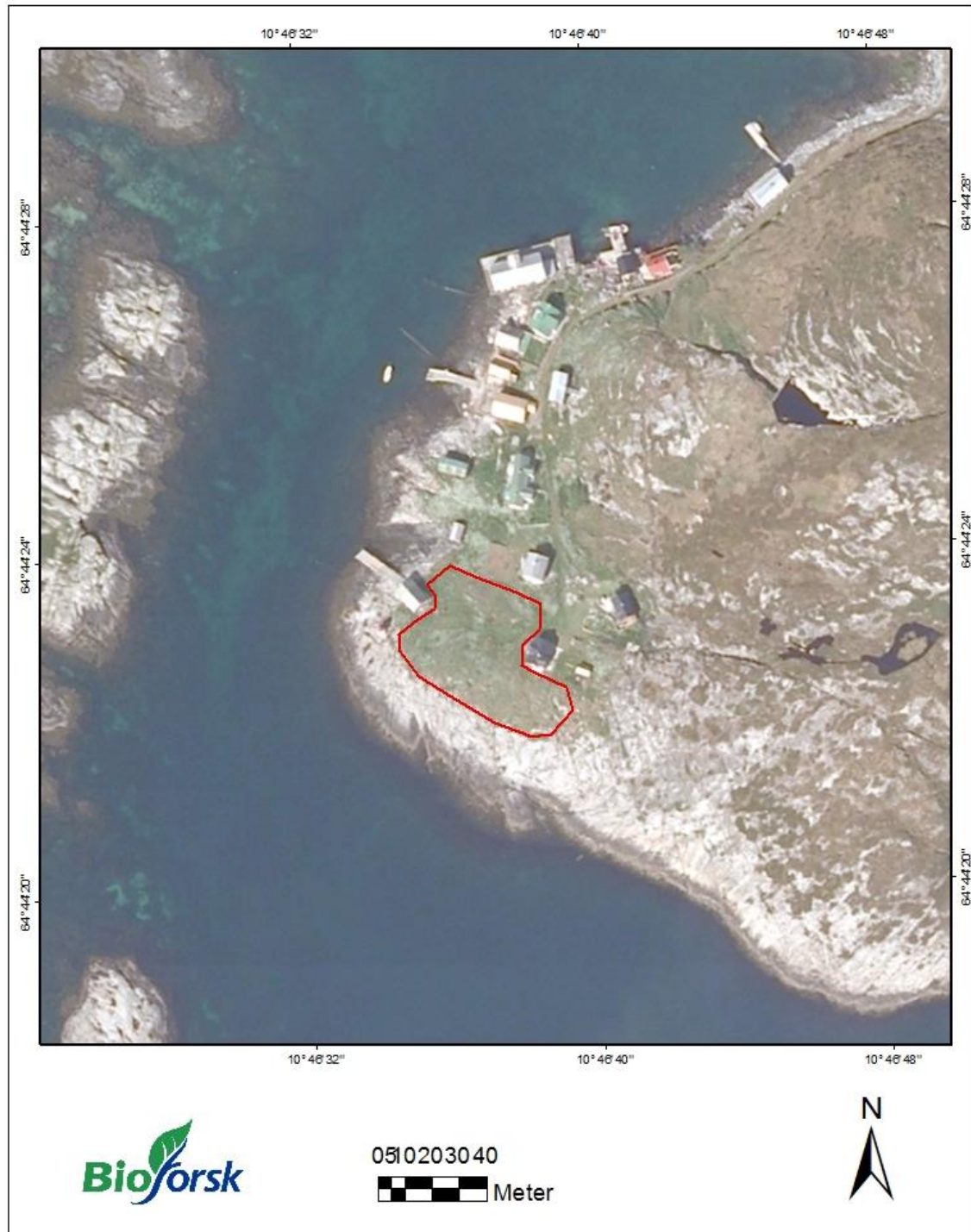
Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M., 1999: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. Landbruksforlaget. 252 s.

Nord-Trøndelag fylkeskommune. 2004. Forvaltnings- og skjøtselsplan for Sør-Gjæslingan.

NGU u.d. Berggrunn Nasjonal berggrunnsdatabase. Lokalisert 20.10.13, på <http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>



Figur 1. Lokaliteten Heimværet 1 med slåttemarka som inngår i skjøtselsplanen (inntegnet rødt).

Bilder



Figur 2. Øverst: oversikt over slåttemarka sett mot vest. Hestehavre og dunhavre gir et relativt høyt feltsjikt, og disse to grasartene er sterkt bundet til slåttemarker. Dunhavre indikerer også tradisjonell drift uten gjødsling. Nederst: øvre del av slåttemarka sett mot øst, med tilgrensende kystlynghei i bakgrunnen. Øverst til venstre sees forekomster med hageplanten fagerfredløs i enga (gule blomster). Denne arten har god spredningsevne og er i Norge registrert som svartelistet art med høy risiko (Gederaas *et.al.* 2012), og vil kunne utgjøre en trussel for slåttemarka. Foto: Per Vesterbukt/Bioforsk, 12.8.2013.



Figur 3. Øverst: feltsjikt med hestehavre, dunhavre, småengkall, rød jonsokblom, stemorsblomst, og engkvein. Nederst: arealet er noe tørkeutsatt med tynt jorddekke på berg. Midt på bildet ses stornesle (mørk flekk), som etablerer seg i enga ved driftsopphør. Foto: Per Vesterbukt/Bioforsk, 12.8.2013.



Figur 4. Bilde fra lokaliteten 12 juli. Her står de fleste urtene fremdeles i blomst og fremviser en noe mer fargerik slåttemark. Foto: Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, 12.7.2013.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten, og er ikke uttømmende.

Bitterbergknapp	<i>Sedum acre</i>
Dunhavre	<i>Avenula pubescens</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Hestehavre	<i>Arrhenatherum elatius</i>
Hundegras	<i>Dactylis glomerata ssp. glomerata</i>
Hundekjeks	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Høymol	<i>Rumex longifolius</i>
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>
Krattmjølke	<i>Epilobium montanum</i>
Krypsoleie	<i>Ranunculus repens</i>
Rogn	<i>Sorbus aucuparia</i>
Rød jonsokblom	<i>Silene dioica</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Sløke	<i>Angelica sylvestris</i>
Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Småsyre	<i>Rumex acetosella</i>
Stornesle	<i>Urtica dioica</i>
Strandbalderbrå	<i>Matricaria maritima</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa</i>
Tunsmåarve	<i>Sagina procumbens</i>
Vanlig arve	<i>Cerastium fontanum ssp. vulgare</i>
Vanlig vendelrot	<i>Valeriana sambucifolia procurrens</i>
Åkerminneblom	<i>Myosotis arvensis</i>